ISSN: 3027-8597 (Online)

JMND
Journal of MCU NakhonDhat
วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์

ปีที่ 13 ฉบับที่ 8 (สิงหาคม 2569) : Vol.13 No.8 (August 2026)
https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JMND
pp: 312-323

บทความวิจัย

การเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการ*

ENHANCING THE GROWTH MINDSET OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS THROUGH INTEGRATED GROUP COUNSELING

เกศรา น้อยมานพ*, สกล วรเจริญศรี, พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์
Ketsara Noimanop*, Skol Voracharoensri, Patcharaporn Srisawat
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
Faculty of Education, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand
*Corresponding author E-mail: kunketsara@gmail.com
*Tel: 082-970-7897

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลอง ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะการติดตามผล 3) เปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะการติดตามผล โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 18 คน ที่คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง พิจารณาจากคะแนนแบบวัดกรอบความคิดเติบโตที่ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา แบ่งกลุ่มทดลอง 9 คน กลุ่มควบคุม 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และแบบวัดกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าความเชื่อมั่น .95 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนวัดซ้ำแบบทางเดียว และการวิเคราะห์ความแปรปรวนวัดซ้ำแบบสองทางเป็นการเปรียบเทียบรายคู่ ผลการวิจัยพบว่า 1) โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มที่จัดสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที รวม 8 ครั้ง มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเชื่อในการพัฒนา การเผชิญความท้าทายทางการเรียนรู้ การเรียนรู้จากความผิดพลาด ความพยายามในการเรียนรู้ การเปิดรับคำวิจารณ์ และแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น 2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีกรอบความคิดเติบโตสูงกว่าก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีกรอบความคิดเติบโตโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กรอบความคิดเติบโต, การให้คำปรึกษากลุ่ม, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

Abstract

This study aimed to: 1) Develop a group counseling program to enhance the growth mindset of upper secondary school students; 2) Compare the growth mindset of students in the experimental

*Received June 4, 2026; Revised July 8, 2026; Accepted July 28, 2026

group across the pretest, posttest, and follow-up phases; and 3) Compare the growth mindset of students between the experimental and control groups across the pretest, posttest, and follow-up phases. The study employed an experimental research design. The participants consisted of 18 upper secondary school students selected through purposive sampling based on growth mindset scores below the 25th percentile. The participants were equally assigned to an experimental group (n = 9) and a control group (n = 9). The research instruments included a group counseling program designed to enhance students' growth mindset and a Growth Mindset Scale for Upper Secondary School Students, which demonstrated a reliability coefficient of .95. Data were analyzed using descriptive statistics (mean), one-way repeated measures analysis of variance (ANOVA), and two-way repeated measures ANOVA with pairwise comparisons. The findings revealed that: 1) The group counseling program consisted of eight 90-minute sessions conducted twice a week and incorporated six key components: belief in personal development, embracing academic challenges, learning from mistakes, persistence in learning, openness to feedback, and inspiration from others' success; 2) Students in the experimental group demonstrated significantly higher growth mindset scores at the posttest and follow-up assessments compared with the pretest at the .05 level of statistical significance; and 3) The overall growth mindset scores of the experimental group differed significantly from those of the control group across the three measurement occasions at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Growth Mindset, Group Counseling, Upper Secondary School Students

บทนำ

สภาวการณ์ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ส่งผลให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยเฉพาะประเทศไทยที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ผ่านการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2562 ซึ่งมุ่งเน้นประเด็นด้านกระบวนการทางความคิด โดยเห็นว่า หากเด็กและเยาวชนสามารถปรับเปลี่ยนกรอบความคิดได้ ก็จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ตามมา (คณะทำงานวิชาการสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ, 2562) กรอบความคิด คือ ความเชื่อที่บุคคลมีต่อตนเองและคุณลักษณะพื้นฐานของตนเอง ทั้งด้านความสามารถ สติปัญญา และบุคลิกภาพ ซึ่งมีรากฐานมาจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ความคาดหวังทางสังคม ประสบการณ์ที่เคยทำสำเร็จ รวมทั้งการเรียนรู้ในสถาบันการศึกษาด้วย ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้บุคคลมีการรับรู้ศักยภาพของตนผ่านการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม พัฒนาเป็นมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง และหล่อหลอมเป็นกรอบความคิดที่ยึดถือในการดำเนินชีวิต (Dweck, C. S., 2006) กรอบความคิดแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กรอบความคิดจำกัด (Fixed Mindset) และกรอบความคิดเติบโต (Growth Mindset) ผู้ที่มีกรอบความคิดจำกัดมักเชื่อว่าความฉลาดและความสามารถเป็นสิ่งคงที่ ไม่สามารถพัฒนาได้ จึงให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของตนเอง มักหลีกเลี่ยงงานที่ท้าทายเพราะกังวลต่อความล้มเหลวที่อาจกระทบต่อการรับรู้คุณค่าของตนเอง ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีกรอบความคิดเติบโตเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาสามารถพัฒนาได้ผ่านการเรียนรู้และการฝึกฝน บุคคลกลุ่มนี้จึงให้ความสำคัญกับความพยายาม พร้อมเปิดรับความท้าทาย มองอุปสรรคเป็นโอกาสในการเรียนรู้ และนำประสบการณ์ต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตมองว่าความสำเร็จเกิดจากการฝึกฝนและความพยายามอย่างต่อเนื่อง มากกว่าการพึ่งพาพรสวรรค์ที่มีมาแต่กำเนิด ทำให้พวกเขาพร้อมเรียนรู้ พัฒนาตนเอง และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในการเรียนรู้ (Abernethy, M. A.

et al., 2021) สอดคล้องกับการศึกษาของ Esparza, J.et al. ที่พบว่า นักเรียนที่มีชุดความคิดแบบเติบโตมักไม่ได้มุ่งรักษาภาพลักษณ์ของตนเองเป็นหลัก แต่ให้ความสำคัญกับการนำข้อเสนอแนะและประสบการณ์ต่าง ๆ (Esparza, J. et al. , 2014) มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Mangels, J. A. et al., 2006) จากการศึกษา พบว่า บุคคลที่มีกรอบความคิดแตกต่างกันย่อมมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันในหลายด้าน ทั้งรูปแบบการเรียนรู้ เป้าหมายในชีวิต พฤติกรรมเมื่อเผชิญสถานการณ์ท้าทายหรือปัญหา ตลอดจนการตอบสนองต่อความล้มเหลว ความแตกต่างในการรับมือและแสดงออกต่อสถานการณ์เหล่านี้ส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาตนเองของแต่ละบุคคลด้วย นอกจากนี้จากผลการศึกษาของ Mercer, S. & Ryan, S. พบว่า ผู้เรียนที่มีกรอบความคิดจำกัดมักเชื่อว่าความสำเร็จในการเรียนภาษาเกิดจากพรสวรรค์ที่มีมาแต่กำเนิด จึงให้ความสำคัญกับความพยายามในการเรียนรู้น้อย ส่งผลให้หลีกเลี่ยงความท้าทาย ไม่ปรับปรุงตนเองเมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับเชิงลบ และมักท้อแท้หรือยอมแพ้เมื่อเผชิญอุปสรรค ในทางกลับกัน ผู้เรียนที่มีกรอบความคิดเติบโตเชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้ผ่านการเรียนรู้และการฝึกฝน จึงกล้าเผชิญความท้าทาย มีความมุ่งมั่น อดทนต่อปัญหา (Mercer, S. & Ryan, S., 2009) และพร้อมเรียนรู้จากความผิดพลาด นอกจากนี้ยังเปิดรับข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำมาปรับปรุงตนเอง และให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้มากกว่าการรักษาภาพลักษณ์ของตนเอง ผลการศึกษานี้สะท้อนให้เห็นว่า ผู้ที่มีกรอบความคิดเติบโตมีแนวโน้มพัฒนาศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ และมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ที่มีกรอบความคิดจำกัด

การพัฒนากรอบความคิดเติบโตในนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากช่วงวัยมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นระยะของการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งมีอิทธิพลต่อการกำหนดทัศนคติและรูปแบบการเรียนรู้ในอนาคต การส่งเสริมกรอบความคิดเติบโตจะช่วยให้นักเรียนตระหนักว่าความสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายาม การฝึกฝน และการเรียนรู้จากข้อผิดพลาด นอกจากนี้ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต้องเผชิญแรงกดดันจากการเรียน การสอบแข่งขัน รวมถึงความคาดหวังของครอบครัวและสังคม การมีกรอบความคิดเติบโตช่วยเสริมสร้างความยืดหยุ่นทางจิตใจ ทำให้เผชิญความล้มเหลวและจัดการความเครียดได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังส่งเสริมแรงจูงใจภายใน การตั้งเป้าหมาย และความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในอนาคต จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ครอบคลุม 6 องค์ประกอบของกรอบความคิดเติบโต ได้แก่ ความเชื่อในการพัฒนา การเผชิญความท้าทายทางการเรียนรู้ การเรียนรู้จากความผิดพลาด ความพยายามในการเรียนรู้ การเปิดรับคำวิจารณ์ และแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุกรอบความคิดเติบโตมาใช้ในการสร้างโปรแกรมให้คำปรึกษาเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถปรับตัวและใช้ศักยภาพที่ตนมีให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. เพื่อเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองระยะก่อน การทดลองระยะหลังการทดลอง และระยะการติดตามผล

3. เพื่อเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะการติดตามผล

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนแสนสุข ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 638 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด จำนวน 18 คน โดยพิจารณาจากผู้ที่มีคะแนนกรอบความคิดเติบโตต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 และมีความสมัครใจเข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการจนครบกระบวนการ จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากเพื่อแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่ม โดยมีขั้นตอนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาโปรแกรมโดยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่ม รวมถึงเทคนิคต่าง ๆ ที่เหมาะสมสำหรับการส่งเสริมกรอบความคิดเติบโตในแต่ละด้าน จากนั้นนำองค์ความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบกิจกรรมและกระบวนการให้คำปรึกษากลุ่มให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของกรอบความคิดเติบโต

1.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมของกิจกรรม ระยะเวลา ขั้นตอนการดำเนินงาน เนื้อหา และวิธีการประเมินผล ก่อนนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมอีกครั้ง เพื่อให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบวัดกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว จำนวน 2 คน และเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางการวัดผล จำนวน 3 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.6 - 1.00 ซึ่งทุกข้อรายการผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และมีค่าความสอดคล้องภายในที่ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .95 เป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การให้คะแนนข้อคำถามให้คะแนน 4 คะแนน สำหรับคำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 1 คะแนนสำหรับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดคะแนนกรอบความคิดเติบโตโดยรวมจากแบบวัดกรอบความคิดเติบโต นักเรียนที่ได้คะแนนสูงหมายถึงมีกรอบความคิดเติบโตมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า ได้ข้อคำถามทั้งหมด 30 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขออนุญาตเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลในการวิจัย รวมทั้งขอความร่วมมือในการใช้สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมตามโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่ม

2. ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีคะแนนกรอบความคิดเติบโตต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 และมีความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 18 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มเพื่อแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 9 คน และกลุ่มควบคุม 9 คน ก่อนเริ่มดำเนินการ ผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์

ขั้นตอนการเข้าร่วม วัน เวลา สถานที่ ระยะเวลาในแต่ละครั้ง และจำนวนครั้งของการให้คำปรึกษากลุ่ม พร้อมทั้งแจ้งสิทธิของผู้เข้าร่วมว่าสามารถยุติการเข้าร่วมวิจัยได้ทุกเมื่อโดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล และจะไม่ส่งผลกระทบต่อการเรียนหรือการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มทดลอง จัดกิจกรรมสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละประมาณ 90 นาที รวมทั้งหมด 8 ครั้ง เนื้อหาครอบคลุมองค์ประกอบของกรอบความคิดเติบโต 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเชื่อในการพัฒนา การเผชิญความท้าทายทางการเรียนรู้ การเรียนรู้จากความผิดพลาด ความพยายามในการเรียนรู้ การเปิดรับคำวิจารณ์ และแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น โดยประยุกต์แนวคิดจากทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มจำนวน 6 ทฤษฎี หลังสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยให้ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดกรอบความคิดเติบโตอีกครั้ง เพื่อใช้เป็นข้อมูลหลังการทดลอง

4. ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบวัดกรอบความคิดเติบโตที่เก็บรวบรวมในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะการติดตามผล มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. ศึกษาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่มทดลอง ระหว่างช่วงก่อนดำเนินการทดลอง หลังดำเนินการทดลอง และระยะติดตามผล โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำทางเดียว (One-way Repeated-measures ANOVA)

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในช่วงก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำสองทาง (Two-way Repeated-measures ANOVA)

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการ พบว่า โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มที่พัฒนาขึ้นครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของกรอบความคิดเติบโตทั้ง 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเชื่อในการพัฒนา การเผชิญความท้าทายทางการเรียนรู้ การเรียนรู้จากความผิดพลาด ความพยายามในการเรียนรู้ การเปิดรับคำวิจารณ์ และแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มดำเนินการให้คำปรึกษาสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละประมาณ 90 นาที รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง โดยในแต่ละครั้ง ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินกิจกรรม และขั้นยุติการให้คำปรึกษา โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการให้คำปรึกษาทุกครั้ง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์ในการให้คำปรึกษา	ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา
1	การสร้างสัมพันธภาพ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและความไว้วางใจระหว่างผู้วิจัยกับสมาชิกในกลุ่มสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในการปรึกษากลุ่ม 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้รับทราบวัตถุประสงค์ข้อตกลง ระยะเวลา สถานที่ในการให้คำปรึกษา รวมทั้งบทบาทหน้าที่ของผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่ม กำหนดข้อตกลง และการรักษาความลับ	ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง - การเงียบ - การฟังอย่างตั้งใจ - การสะท้อนเนื้อหา - การสะท้อนความรู้สึก - การให้กำลังใจ - การยอมรับทางบวกอย่างไม่มีเงื่อนไข

ตารางที่ 1 โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์ในการให้คำปรึกษา	ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา
		3. เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มตระหนักและเข้าใจถึงคุณค่ารวมทั้งประโยชน์ที่เกิดจากการเข้าร่วมกระบวนการให้คำปรึกษากลุ่ม	
2	ความเชื่อในการพัฒนา	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้เรียนรู้กรอบความคิดและสำรวจกรอบความคิดของตนเอง 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มตระหนักว่าความสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายามและการฝึกฝน 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้พัฒนาทักษะการตั้งเป้าหมายและวางแผนพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเน้นความคิดและพฤติกรรม - เทคนิคการตั้งคำถามแบบ โสเครติส ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบมุ่งเน้นคำตอบ - เทคนิคคำถามปาฏิหาริย์
3	การเผชิญความท้าทายทางการเรียนรู้	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเห็นคุณค่าของการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความกล้าในการลองทำสิ่งใหม่ 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความมั่นใจในศักยภาพของตนเอง	ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่ม แบบเหตุผลอารมณ์ และ พฤติกรรม - กระบวนการ A-B-C 3Ds
4	การเรียนรู้จาก ความผิดพลาด	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มยอมรับความล้มเหลวและความผิดพลาดว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีทัศนคติเชิงบวกต่อความผิดพลาด โดยมองว่าเป็นโอกาสในการพัฒนาและปรับปรุงตนเอง 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความพยายามในการแก้ไขปัญหา	ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเน้นความคิดและพฤติกรรม -เทคนิคการปรับโครงสร้างความคิด
5	ความพยายามใน การเรียนรู้	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความมุมานะพยายามในการเรียนรู้ 2. เพื่อปลูกฝังทัศนคติความสำเร็จเกิดจากความพยายามและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้	ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง - เทคนิค WDEP การตั้งเป้าหมาย
6	การเปิดรับคำวิจารณ์	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเปิดใจรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์และข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้วิเคราะห์และคัดกรองคำติชม เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาตนเอง	ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบมุ่งเน้นคำตอบ - คำถามปาฏิหาริย์ (Miracle question)
7	แรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเรียนรู้แนวทางความสำเร็จจากบุคคลอื่น และนำมาประยุกต์พัฒนาตนเอง	- ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบ การเรียนรู้ทางปัญญาสังคม - ศึกษาจากตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Model)

ตารางที่ 1 โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ต่อ)

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์ในการให้คำปรึกษา	ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา
		2. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมมีความสามารถในการวิเคราะห์ปัจจัยและกระบวนการที่นำไปสู่ความสำเร็จของบุคคลอื่นอย่างเป็นระบบ 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถกำหนดแนวทาง วางแผน และดำเนินการพัฒนาตนเอง	
8	การปัจฉิมนิเทศและ การยุติกลุ่ม	1. เพื่อสรุปภาพรวมของการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มบอกความคิดความรู้สึกที่มีต่อการให้คำปรึกษากลุ่ม	ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง - การเงียบ - การฟังอย่างตั้งใจ - การให้กำลังใจ - การสะท้อนเนื้อหา - การสะท้อนความรู้สึก - การยอมรับทางบวกอย่างไม่มีเงื่อนไข ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเน้นความคิดและพฤติกรรม - การเสริมแรง

2. การเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่มทดลอง ระหว่างช่วงก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะการติดตามผล พบว่า ภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรม นักเรียนกลุ่มทดลองมีระดับกรอบความคิดเติบโตเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงก่อนการทดลอง และผลดังกล่าวยังคงปรากฏในระยะการติดตามผล โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกรอบความคิดเติบโตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผล

ตัวแปร	กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ระยะติดตามผล	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
FD	กลุ่มทดลอง	3.42	0.31	3.69	0.20	3.51	0.20
	กลุ่มควบคุม	3.00	0.32	2.93	0.24	2.82	0.21
FLC	กลุ่มทดลอง	2.96	0.31	3.51	0.30	3.38	0.23
	กลุ่มควบคุม	2.96	0.17	2.89	0.23	2.82	0.23
AFM	กลุ่มทดลอง	3.07	0.22	3.58	0.32	3.42	0.25
	กลุ่มควบคุม	3.00	0.10	2.93	0.17	2.84	0.13
SL	กลุ่มทดลอง	2.96	0.22	3.56	0.44	3.31	0.20
	กลุ่มควบคุม	2.82	0.19	2.80	0.14	2.73	0.14
BOC	กลุ่มทดลอง	2.91	0.25	3.64	0.28	3.36	0.28
	กลุ่มควบคุม	2.91	0.11	2.87	0.10	2.80	0.20
IFS	กลุ่มทดลอง	3.33	0.35	3.64	0.36	3.44	0.31
	กลุ่มควบคุม	3.04	0.09	2.98	0.12	3.00	0.10
โดยรวม	**กลุ่มทดลอง**	**3.11**	**0.10**	**3.60**	**0.26**	**3.40**	**0.14**
	กลุ่มควบคุม	**2.96**	**0.10**	**2.90**	**0.10**	**2.84**	**0.09**

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ในระยะก่อนเริ่มการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยของกรอบความคิดเติบโตโดยรวมเท่ากับ 3.11 และ 2.96 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันที่ 0.10 ทั้งสองกลุ่ม ระยะหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และ 2.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 และ 0.10 และระยะหลังติดตามผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และ 2.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 และ 0.09

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโต โดยรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผล การใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต (n = 9)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม					
กลุ่มทดลอง-กลุ่มควบคุม	3.03	1	3.03	79.06*	0.00
ความคลาดเคลื่อน	0.61	16	0.04		
ภายในกลุ่ม					
ผลการให้คำปรึกษากลุ่ม	0.44	1.58	0.28	18.12*	0.00
ปฏิสัมพันธ์	0.73	1.58	0.47	30.43*	0.00
ความคลาดเคลื่อน	0.39	25.24	0.01		
Mauchly's W = 0.73, χ^2 = 4.67, df = 2, p = 0.10					

*p < .05

จากตารางที่ 3 การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของกรอบความคิดเติบโต โดยรวมในระยะเวลาก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ผลต่างของค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนในการวัดซ้ำกรอบความคิดเติบโต มีความเท่ากัน โดยค่า Mauchly's W มีค่าเท่ากับ 0.73 และมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .10

การเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตโดยรวม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีกรอบความคิดเติบโตโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 79.06, df = 1, p = 0.00) และระยะเวลาที่แตกต่างกัน ทำให้นักเรียนมีกรอบความคิดเติบโตโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 18.12, df = 1.58, p = 0.00)

3. การเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะการติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองมีกรอบความคิดเติบโต โดยรวมหลังทดลองและก่อนการทดลอง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มควบคุมมีกรอบความคิดเติบโต โดยรวมหลังติดตามผลและก่อนการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของกรอบความคิดเติบโตโดยรวม ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผล การใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต (n = 9)

ตัวแปร	กลุ่ม	ผลการให้คำปรึกษา กลุ่มที่มาเปรียบเทียบ	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	p
กรอบความคิดเติบโต โดยรวม	ทดลอง	หลังทดลอง-ก่อนทดลอง	0.18*	0.03
		หลังติดตามผล-ก่อนทดลอง	-0.02	0.84
		หลังทดลอง-หลังติดตามผล	0.09	0.31
	ควบคุม	หลังทดลอง-ก่อนทดลอง	0.10	0.25
		หลังติดตามผล-ก่อนทดลอง	0.16*	0.04
		หลังทดลอง-หลังติดตามผล	0.08	0.24

* p < .05

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มทดลองมีกรอบความคิดเติบโต โดยรวมหลังทดลองและก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 สูงกว่าก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 ส่วนในคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มควบคุมมีกรอบความคิดเติบโต โดยรวมหลังติดตามผลและก่อนการทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระยะหลังติดตามผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 สูงกว่าก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 ส่วนในคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการให้คำปรึกษากลุ่ม สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่ม จำนวน 8 ครั้ง โดยในแต่ละครั้งได้ใช้เวลา 90 ซึ่งการให้คำปรึกษากลุ่มในแต่ละครั้ง พิจารณาองค์ประกอบของกรอบความคิดเติบโตทั้ง 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเชื่อในการพัฒนา การเผชิญความท้าทายทางการเรียนรู้ การเรียนรู้จากความผิดพลาด ความพยายามในการเรียนรู้ การเปิดรับคำวิจารณ์ และแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่นซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญในการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การดำเนินโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเริ่มต้นจากการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกกลุ่ม พร้อมทั้งอธิบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างชัดเจน จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาในแต่ละช่วงเวลา โดยดำเนินกิจกรรมตามองค์ประกอบที่ได้กำหนดไว้ในโปรแกรมอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ในขั้นตอนสุดท้ายเป็นการสรุปสาระสำคัญที่ได้จากกระบวนการให้คำปรึกษากลุ่ม โดยสมาชิกลุ่มจะได้ทบทวนประเด็นต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ แลกเปลี่ยนมุมมองและตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงของตนเอง จากนั้นจึงดำเนินเข้าสู่ขั้นตอนการสิ้นสุดกระบวนการให้คำปรึกษากลุ่ม สอดคล้องกับคอเรย์ Corey, G. กล่าวว่า การให้คำปรึกษากลุ่มที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ขั้นตอนการให้คำปรึกษากลุ่ม 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติหรือขั้นสรุป รวมทั้งควรกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม (Corey, G., 2012)

การพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อส่งเสริมกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน และดำเนินกิจกรรมรวม 8 ครั้ง ทั้งนี้เนื่องมาจาก

ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสาร ตำรา และงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่ม รวมถึงเทคนิคทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการคัดเลือกแนวคิดทฤษฎีและวิธีการที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับแต่ละหัวข้อขององค์ประกอบกรอบความคิดเติบโตอย่างเป็นระบบ การพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา จำนวน 5 คน โดยประเมินความตรงเชิงเนื้อหา ผลการตรวจสอบ พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในช่วง 0.60 - 1.00 ซึ่งได้สะท้อนว่าเนื้อหาในแต่ละกิจกรรมของโปรแกรมมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ ที่ระบุว่าค่าดัชนีความสอดคล้องควรมีค่าไม่น้อยกว่า 0.50 จึงถือว่าเครื่องมือมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แสดงว่า โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มผ่านเกณฑ์การตรวจคุณลักษณะ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้ สรุปได้ว่า การพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการนำแนวคิด เทคนิคและทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่ม และเทคนิคทางจิตวิทยาที่สอดคล้องในแต่ละองค์ประกอบ

กรอบความคิดเติบโตเพื่อนำมากำหนดขั้นตอนของโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มในแต่ละครั้ง โดยกำหนดระยะเวลา จำนวนครั้ง และรูปแบบการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สอดคล้องกับ Pratama, G. A. Et al. ที่ระบุว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถเสริมสร้างความมุ่งมั่น ความคิดแบบเติบโต และความยืดหยุ่นทางวิชาการในหมู่นักศึกษาได้ (Pratama, G. A. et al., 2025)

2. การเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลองระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะการติดตามผล พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลองซึ่งได้เข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่ม มีระดับกรอบความคิดเติบโตเพิ่มสูงขึ้นทั้งในช่วงก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรม นักเรียนมีคะแนนกรอบความคิดเติบโตตามองค์ประกอบต่าง ๆ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องมาจากการใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม และส่งเสริมการปรับเปลี่ยนความคิดและทัศนคติของนักเรียน โดยมุ่งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ฝึกทักษะใหม่ ๆ และพัฒนาตนเองผ่านประสบการณ์ตรง กระบวนการดังกล่าวก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่อบอุ่น ประกอบด้วย ความเข้าใจ การยอมรับ และการดูแลซึ่งกันและกัน จึงเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต สอดคล้องกับแนวคิดของ Corey, G. ที่มองว่ากลุ่มเป็นพื้นที่ปลอดภัยที่เปิดโอกาสให้สมาชิกได้แสดงออก สำรวจตนเอง และแลกเปลี่ยนประสบการณ์อย่างอิสระ นอกจากนี้ สมาชิกยังได้พัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งกับเพื่อน เรียนรู้จากแบบอย่างของผู้นำกลุ่ม และได้ทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ ภายใต้บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยมีการสนับสนุนและการให้กำลังใจจากกลุ่ม นำไปสู่การเข้าใจและการยอมรับตนเอง ส่งผลต่อการเติบโตทางจิตใจของบุคคล (Corey, G., 2012)

3. การเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะการติดตามผล พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มมีระดับกรอบความคิดเติบโตในช่วงก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลที่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างชัดเจน โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยกรอบความคิดเติบโตสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มสามารถช่วยเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มมีแนวทางการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต สอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck, C. ที่กล่าวว่า กรอบความคิดแบบเติบโต เป็นความเชื่อที่ว่าความสามารถและสติปัญญาสามารถพัฒนาได้ผ่านความพยายาม การเรียนรู้ และประสบการณ์ โดยบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมให้ตระหนักถึงความสำคัญของความพยายามและกระบวนการเรียนรู้จะมีแนวโน้มพัฒนาทักษะและความสามารถของตนเองได้ดีขึ้น (Dweck, C. S., 2006) การเสริมสร้างกรอบความคิดแบบเติบโตจำเป็นต้องอาศัยการสะท้อนคิด และการได้รับประสบการณ์ที่ส่งเสริมความเชื่อว่าความสามารถสามารถพัฒนาได้ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของการให้คำปรึกษากลุ่มที่เปิดโอกาสให้สมาชิกได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ Corey, G. ที่อธิบายว่า กระบวนการให้คำปรึกษากลุ่มมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ร่วมกัน สมาชิกได้เรียนรู้ผ่านการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสะท้อนความคิด และการให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้สมาชิกเกิดการตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของกรอบความคิดเติบโต (Corey, G., 2016) นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กอบแก้ว บุญบุตร พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมชุดกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมกรอบความคิดเติบโต มีระดับคะแนนกรอบความคิดเติบโตหลังเสร็จสิ้นการทดลองสูงกว่าก่อนเริ่มดำเนินการทดลองอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าการให้คำปรึกษากลุ่มสามารถสามารถช่วยพัฒนากรอบความคิดเติบโตของบุคคลให้สูง (กอบแก้ว บุญบุตร, 2566)

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยครั้งนี้ คือ การพัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการ 6 ทฤษฎี เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า การบูรณาการจุดเด่นของแต่ละทฤษฎีอย่างเป็นระบบช่วยส่งเสริมการปรับเปลี่ยนกรอบความคิด พัฒนาความเชื่อมั่นในศักยภาพของตน จัดการอารมณ์และพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม และเรียนรู้จากแบบอย่างทางสังคม นำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จึงได้สะท้อนให้เห็นว่าการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการทฤษฎีเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมกรอบความคิดเติบโต

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

สรุปและข้อเสนอแนะ

โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หากนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายอื่น ควรพิจารณาถึงบริบท สภาพแวดล้อม ตลอดจนความแตกต่างระหว่างสมาชิกในแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้ควรมีการปรับถ้อยคำและเนื้อหาให้เหมาะสมกับช่วงวัยและลักษณะเฉพาะของกลุ่ม ผู้ที่จะนำโปรแกรมไปใช้ควรมีความรู้ความเข้าใจในหลักการให้คำปรึกษากลุ่ม รวมทั้งมีทักษะพื้นฐาน เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ปัญหา วางแผน และกำหนดแนวทางการให้คำปรึกษาได้อย่างเหมาะสม 1) ควรมีการพัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายดังองค์ประกอบที่งานวิจัยนี้ศึกษาไว้ โดยใช้วิธีการหรือเทคนิคต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีกรอบความคิดเติบโตมากขึ้น และ 2) ควรมีการศึกษาผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการต่อกรอบความคิดแบบเติบโตในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา หรือกลุ่มเยาวชนในบริบทอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้โปรแกรมในช่วงวัยที่แตกต่างกัน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กอบแก้ว บุญบุตร. (2566). การพัฒนาชุดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนากรอบความคิดเติบโตของนักเรียนระดับประถมศึกษา จังหวัดนครนายก. วารสารราชภัฏยะลา, 18(1), 52-60.

คณะทำงานวิชาการสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ. (2562). สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี 2562 นวัตกรรมทางความคิดกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

Abernethy, M. A. et al. (2021). Manager growth mindset and resource management practices. Accounting, organizations and society, 91(2021), 101-200.

Corey, G. (2012). Theory and Practice of Group Counseling. (8th Eds.). USA: Books/Cole.

_____. (2016). Theory and Practice of Group Counseling. (9th Eds). Belmont, CA: Brooks/Cole Thomson learning.

Dweck, C. S. (2006). Mindset: The new psychology of success. New York: Random House.

Esparza, J. et al. (2014). Growth Mindset of Gifted Seventh Grade Students in Science. NCSSSMST Journal, 9(8), 6-13.

Mangels, J. A. et al. (2006). Why do beliefs about intelligence influence learning success? Social Cognitive and Affective Neuroscience, 1(2), 75-86.

Mercer, S. & Ryan, S. (2009). A mindset for EFL: Learners' beliefs about the role of natural talent. ELT Journal, 64(4), 436-444.

Pratama, G. A. et al. (2025). Rational emotive behavior counseling as an intervention to strengthen grit, growth mindset, and academic resilience in higher education. Salud, Ciencia y Tecnología, 6(2026), 1-15 https://doi.org/10.56294/saludcyt20262528